

Fakkeltog for forfulgte 2020 - Bakerst i køen

Lik behandling for alle. Ingen diskriminering av religiøse minoriteter ved utdeling av nødhjelp!

Innledning

En kristen familie bor i en indisk landsby hvor voldelige hindunasjonalisme står sterk og der kristne er i minoritet. De er vant til at de ikke får lov å handle mat i den lokale butikken eller hente vann fra landsbybrønnen. De må til nabolandsbyen, hvor motstanden mot kristne er mindre. Men nå er landsbyen nedstengt. De har mistet inntekten. Nødhjelp distribueres gjennom de lokale myndighetene, og de gir dem ingenting, selv om de har en rasjoneringskupong. Det som før var en vanskelig hverdag, har plutselig blitt en livstruende situasjon.

I en landsby i Kaduna, nord i Nigeria, har pandemien gjort at samfunnet har stoppet opp, men myndighetene har lovet å hjelpe. Når hjelpen kommer, får de kristne bare en brøkdel av hva de andre får. Og hjelpen til de kristne fordeles ikke, den blir bare kastet ut til sultne og ventende mennesker som må slåss seg imellom om de små rasjonene.

I Pakistan opplever både hinduer, kristne, sjiamuslimer og bahaier – alle som ikke er sunni-muslimer – at de blir nektet hjelp om de ikke gir etter for press og sier fram kalima, den muslimske trosbekjennelsen. Dette er bare noen av utallige eksempler vi har fått rapporter om.

Bakerst i køen

Pandemien har skapt store problemer over hele verden, og som ofte er det de fattigste og mest marginaliserte det går verst utover. Uten forvarsel har mange mistet jobben og blitt avhengige av nødhjelp fra andre. Flere steder i verden opplever religiøse minoriteter at de må stå bakerst i køen når hjelpen deles ut - om de i det hele tatt får noe. Når hjelpen kommer, blir de oversett - fordi de *'tror feil'*.

I Norge tar vi det for gitt at alle har lik rett til hjelp. Det er en tankegang som er dypt nedfelt i både lovverk og i kultur. Men at dette er så selvsagt her hjemme, kan gjøre det vanskeligere å ta inn over seg at vanskeligstilte grupper kan få det vanskeligere.

Dette er ikke noe nytt. Vi vet at fire av fem mennesker lever i land der tros- og livssynsfriheten er sterkt eller meget sterkt begrenset, og det er minoritetene i disse landene som rammes verst.

I mange av disse landene er kristne en betydelig minoritet som daglig opplever at de blir marginalisert og forfulgt for sin tro. Noe av det som kjennetegner den kristne kirke over store deler av verden, er at den har stor geografisk og kulturell spredning, at den er en minoritet i svært mange land, og at den ofte har medlemmer fra allerede underprivilegerte grupper. Disse trenger vår støtte. Mer enn 260 millioner kristne lever i land med høy, svært høy eller ekstrem grad av forfølgelse, ifølge den internasjonale rapporten «World Watch List 2020». Og da teller vi bare blant de femti landene med hardest forfølgelse.

Det er for å være en stemme for disse stemmeløse at vi har denne markeringen idag. Men vi er klar over at andre trosminoriteter også opplever forfølgelse og diskriminering, og vi er også opptatt av disse gruppenes rett til hjelp.

På hvilken måte rammes allerede forfulgte minoriteter?

FNs generalsekretær, António Guterres, sa det ganske treffende: «**Viruset diskriminerer ikke – men det gjør følgene av det**». Og det skjer på flere måter:

1. Minoriteter er mer utsatt og løper større risiko for smitte.

Noen steder i verden er de dårligste jobbene reservert de kristne. I Lahore i Pakistan er for eksempel andelen kristne bare 2%. Likevel er rundt 90% av de som jobber i byens renholdsverk fra den kristne del av befolkningen, fordi dette blir sett på som en uren jobb. Uten beskyttelsesutstyr og i arbeid med åpne kloakker fører dette til at disse er ekstra utsatt for smitte.

I mange flyktningeleire i Irak er det en overvekt av kristne og jesidier etter at IS fordrev mange av dem fra deres hjemsteder. Der er levestandarden ofte ekstremt dårlig, leirene er svært tettbefolket, det er elendige hygieneforhold og helsetilbudet er mangelfullt. I tillegg er viljen fra myndighetene til å gjøre noe med situasjonen heller liten. Slik er forholdene også i mange andre flyktningeleire, som i Sahel sør for Sahara, hvor terrorgrupper særlig har angrepet kristne og andre trosminoriteter. Når viruset dukker opp i slike leire, vil det være vanskelig å beskytte seg.

2. Minoriteter opplever å bli diskriminert i forbindelse med nødhjelp til pandemirammede.

Historiene om diskriminering når det gjelder nødhjelp er mange, og noen av dem er ekstreme. I Sentral-Asia har hjelpearbeidere for eksempel kommet til en gruppe døve kristne som ikke fikk hjelp, og som i ukesvis hadde overlevd på å koke og spise gress.

«Denne hjelpen er ikke ment for dere», blir kristne fortalt i Bangladesh. Der er utdeling av nødhjelp ofte overlatt til moskeene, som har tradisjon for at det kun er muslimer som skal få hjelp.

I Malaysia har enkelte kristne blitt presset til å konvertere for å kunne få nødhjelp.

Det samme får vi høre fra India, hvor hindutva-ideologi på alle måter presser landets kristne og muslimer til å konvertere og bli hinduer.

3. Minoriteter blir gjerne utpekt som sydebukker og utsettes for hatkriminalitet.

Det er ikke uvanlig at kriser fører til økte spenninger mellom religiøse grupper, og igjen er det minoriteter som får gjennomgå. I Pakistan kalles viruset «sjia-viruset». I India snakker man om «korona-jihad». I Somalia blir de kristne beskyldt for å ha spredt viruset med vilje, og flere steder har kristne fått høre at landet er under forbannelse på grunn av dem, og at det er derfor viruset har kommet. Alt dette skaper frykt, og det øker volden og overgrepene mot minoritetsgruppene.

4. Minoriteter blir diskriminert i forbindelse med myndigheters tiltak mot pandemien.

Alle grupper i verden har måttet finne seg i restriksjoner på grunn av pandemien. Men land som er kjent for å forfølge sine trosminoriteter har i mange tilfeller benyttet anledningen til å stramme inn ekstra overfor disse gruppene. I noen land, som for eksempel Nepal, har myndighetene slått hardt ned på muslimske og kristne samlinger, mens de har sett gjennom fingrene med tilsvarende regelbrudd for hinduer. Andre steder har myndighetene benyttet anledningen til å iverksette ekstraordinære sporings- og overvåkningstiltak, og det er grunn til å tro at mange av disse kan bli permanente, og at dataene de samler inn kan brukes til å undertrykke annerledes troende. Dette gjelder blant annet India og Kina.

Avslutning

Vi er takknemlige for å være en del av et samfunn hvor det er lov å gi uttrykk for sin tro og hvor alle grupper har like rettigheter. Vi anerkjenner og setter pris på det arbeidet norske myndigheter gjør for trosfriheten, med en mangedobling av ressurser de siste årene.

Vi setter pris på at Norge gir betydelige midler til bistand. Samtidig håper vi at norske myndigheter er oppmerksomme på den uretten som skjer ved utdeling av nødhjelp. Det er viktig at all hjelp som går via andre lands myndigheter og hjelpeorganisasjoner blir fordelt slik at alle grupper blir tilgodesett.

Som kristne tror vi at alle mennesker har lik verdi og lik rett på hjelp. Vi tror også at en av våre oppgaver er, som Bibelen sier, å være en *“munn for den som ikke selv kan tale”* slik at de hjelpeløse og fattige kan få sin rett.

Vi vil derfor også oppfordre våre kristne søsken og kirkene i vårt land til å stå sammen med våre trossøsken og andre utsatte minoriteter. Ved å løfte dem opp i bønn til Gud, men også ved å oppfordre våre myndigheter til å fortsette sitt internasjonale engasjement for trosfrihet.

Oppfordring til forbønn (til selve fakketoget)

- Be om at nødhjelpen må nå alle, også trosminoriteter.
- Be om at nøden som pandemien har ført til, må skape hjertelag og et ønske om å hjelpe de som trenger det.
- Be om styrke og utholdenhet til de kristne som befinner seg under press til å konvertere, press til å gi etter og press til å gå på kompromiss med det de tror på. Be Gud om nåde for dem som har gitt opp og gitt etter for presset. Be om at de må bli ledet tilbake til Gud og gjenopprettelse av det kristne fellesskapet.
- Be om beskyttelse for alle som utsetter seg for ekstra smittefare når de hjelper andre.
- Be om at de kristne som blir utsatt for urett beskytter hjertet sitt og velsigner dem som forfølger. La den situasjonen som har oppstått gi nye muligheter til å fortelle om Jesu kjærlighet.
- Be om at midlertidige sporingstiltak ikke fører til økt overvåkning av kristne.
- Be om at det vonde som nå skjer må føre til framgang for Evangeliet og vekst for kirkene.